

23. februar 2017

Med henvisning til Inatsisartuts forretningsorden, stiller jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

- a. Med henvisning til Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om arealanvendelse, kan alle arealer i landet benyttes ud fra samfundsmæssig helhedsvurdering – således at alle borgere såsom erhvervsdrivende kan benytte sig af det. Hvordan kan den samfundsmæssige helhedsvurderingen i den forbindelse sikres?**
- b. Er der planer om at udarbejde en bekendtgørelse til Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010, således kommunerne kan gives klarere retningslinier?**
- c. Hvordan kan man med henvisning til Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 tilsikre, at almindelige borgere samt erhvervsinteresser har samme rettigheder uanset bosted her i landet?**
- d. Er det hensigten, at der med henvisning til Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 sikres, at lokalbefolkningen har fortrinsret til brug af landområder?**

(Medlem af Inatsisartut Kelly Berthelsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Med henvisning til formålsparagraffen i nævnte Inatsisartutlov, står der følgende:

”§ 1. Inatsisartutloven har til formål at sikre, at landets arealer tages i anvendelse ud fra en samfundsmæssig helhedsvurdering. Dette formål skal opnås ved,

- 1) at naturen beskyttes,
- 2) at der gennemføres en for samfundet hensigtsmæssig fordeling mellem det åbne land og menneskeskabte anlæg,
- 3) at landets arealer udnyttes i henhold til planlægning, der fremmer en erhvervsmæssig, social og miljømæssigt gunstig udvikling,
- 4) at befolkningen inddrages i planlægningen af arealanvendelsen, og
- 5) at dispositioner i henhold til nr. 1 til 4 samordnes indenfor rammerne af den fysiske og økonomiske planlægning.”

Med henvisning til følgende ordlyd ”...tages i anvendelse ud fra en samfundsmæssig helhedsvurdering.” Der er ikke præciseret hvordan dette skal praktiseres, også selvom det nutildags er blevet sådan, at forskellige erhvervsinteresser påviser stor interesse for sådanne landområder. Turismeoperatører, fiskere og fangere, fritidsborgere, fåreholdere, landbrugere med dyreavl, har ofte interesser ift. samme landområder.

Kommunerne har ikke klare retningslinier når de skal til ”at fordele landområder” og borgerne generelt tager ikke del i debatten når sådan noget skal til at ske.

Dernæst er det en kendsgerning, at især udefrakommende turismeoperatører benytter sig af større og større landområder, hvorved lokalbefolkningen bliver afskåret fra disse steder. Dette kan man selvfølgelig ikke leve med på sigt.

Jeg forventer, at svar på mine spørgsmål afgives indenfor 10 arbejdsdage.